

Mette Frederiksens tale ved H.M. Dronningens 50-årsregeringsjubilæum

Taler

Mette Frederiksen
Statsminister

Dato

14. januar 2022

Sted

Landstingssalen,
Christiansborg

Omstændigheder

D. 14. januar 2022 var det 50 år siden, at H.M. Dronning Margrethe 2. efterfulgte sin far Frederik 9. som statsoverhoved for Danmark, Færøerne og Grønland.

På grund af coronapandemien blev den officielle fejring af Dronningens regeringsjubilæum udskudt til september 2022. De udsatte begivenheder tæller blandt andet dronningens jubilæumspressemøde og et gallataffel på Christiansborg.

Deres Majestæt. Deres Kongelige Højheder.

Kære formand. Kære kolleger.

Kære Dronning Margrethe.

Det er med ydmyghed, at jeg i dag vil forsøge at sætte ord på Deres betydning for Danmark.

Jeg vil lægge ud med at gå tilbage.

Ikke kun 50 år tilbage i tiden. Men endnu længere.

Til dengang danskerne stemte om det vigtige spørgsmål: Må en kvinde arve tronen?

De har fortalt, hvor svært det var at blive tronfølger som blot 13-årig.

At det føltes uvirkeligt. Og skræmmende. Ikke mindst fordi begivenheden ville hænge sammen med Deres elskede fars død.

At det var vanskeligt at rumme for en genert og følsom 13-årig.

De har fortalt om den sky teenager. Men danskerne så noget andet.

En opvakt og klarøjet pige, og den kloge dronning, hun ville blive en dag.

Dronning Margrethe den anden er reelt valgt af folket ved en demokratisk afstemning i 1953.

Selvom nogle dengang ville det anderledes.

Nu vi er her i Folketinget, så lad mig nævne en episode, som Folketingets daværende formand, Gustav Pedersen, har beskrevet i sin dagbog.

Det var til et vælgermøde dengang i 1953. En borger rejste sig op og sagde sin mening ligeud.

Og jeg vil på forhånd beklage ordvalget. Det var ikke til den pæne side. Men ifølge formandens dagbog faldt ordene sådan her:

”Vi vil fanden gale mig ikke regeres af kællinger.”

Citat slut.

Men sådan blev det. Og sådan er det.

I dag ved vi alle, at valget af Prinsesse Margrethe til Danmarks tronfølger og kommende dronning var et fremragende valg.

Hvad De har opnået, er rent ud sagt imponerende.

For tiden har jo ikke stået stille. Tværtimod.

Samfundet har forandret sig grundlæggende på nær sagt alle områder. Som Folketingets formand fint beskrev det i sin tale lige før.

I en tid, hvor institutioner og autoriteter stod for fald. Og splittelsen lurede. Der har De formået at samle os som folk.

Det er Deres personlige fortjeneste, at kongehuset i de 50 år, der er gået, både har forstået, hvad traditionen betyder. Og har tilpasset sig en ny tid.

Og lad mig tilføje – at hele den kongelige familie – og i særlig grad Kronprinsparret og deres familie – repræsenterer den fornyelse og tradition.

Det afføder ikke alene dyb respekt, men ægte hengivenhed.

En hengivenhed, som også omfatter nye danskere og mennesker, der ikke har en lang historie i vores samfund.

Vores dronning er vores samlingspunkt.

Ikke mindst i den værste krise siden Anden Verdenskrig – pandemien. Her har Deres indsats været helt og aldeles uvurderlig.

De planter håb. De samler os. Og De indgyder mod, når vi har brug for det.

Med en autoritet, som ingen anden i Danmark besidder.

* * *

Vi har netop her i formiddag afholdt statsråd nummer 560 i Dronning Margrethes regeringstid. Statsrådet er en gammel institution, som stadig er vigtig den dag i dag.

For den er båndet mellem kongehuset og regeringen.

Første gang, jeg selv havde fornøjelsen af at skulle møde Dem på Amalienborg – til referat, som det hedder, når regenten og statsministeren drøfter stort og småt – da forstod De at sætte en scene, som var både varm og sjov.

Der sker det, at jeg kommer ind ad døren til Dronningens private arbejdsværelse. Og på den stol, som var tiltænkt mig, sidder – en gravhund.

Der udspiller sig så en længere samtale mellem Hendes Majestæt og gravhunden Tilia, om hvis plads Tilia har indtaget. Statsministerens – eller gravhundens?

Alle, der har hund, ved, at en sådan samtale er mulig. Og hvordan den plejer at ende.

Men jeg kan afsløre, at jeg trak det længste strå. Jeg fik siddepladsen. For Deres Majestæt kan – hvis nogen skulle være i tvivl – sætte Dem igennem, når De vil.

Kære Dronning Margrethe.

De er indbegrebet af dannelse. Udsyn. Og vid.

De har en dyb pligtfølelse.

Og jeg vil tilføje, at De – selv efter 50 år – bærer pligten med glæde. Det mærker vi andre tydeligt. Og den glæde smitter.

Deres kæmpe engagement afspejles i et stort smil eller dybe panderynker. Helt uden filter.

Ingen er i tvivl om, hvad De føler for.

De har sagt *”Man skal holde sig på måtten, men ikke være bange for at stå på den.”*

De har netop holdt nytårstale nummer 50. Igen ramte De dét, som optager os

alle, uanset hvor vi står hver især.

Dronningen har fingeren på pulsen.

Vi rykker sammen som folk. Og bliver en bedre udgave af os selv.

Gennem et halvt århundrede har De repræsenteret Danmark i utallige lande og her vist verden den bedste udgave af Danmark. Alt, hvad vi er. Hvad vi står for.

Deres Majestæt er så ærkedansk som nogen. Og kosmopolitisk som ingen anden.

Også Prins Henrik ydede en meget stor indsats for Danmark. Det husker vi med taknemmelighed. Han er savnet i dag.

* * *

Som vi alle ved, omfatter Deres engagement også kunst og kultur. De er trådt frem som udøvende kunstner. Det kræver vilje og mod. Og det har glædet mange.

Med den gave, som regeringen og Folketinget giver Dem i dag, har vi ønsket at forene Deres kunstneriske engagement – med Deres kærlighed til rigets tre lande.

Gaven er – et kunstværk, som vil symbolisere båndene mellem Færøerne, Grønland og Danmark.

Det er bånd, som De selv i meget høj grad bidrager til at styrke gennem Deres rejser, indsigt, forståelse for og dybe kærlighed til befolkningerne i alle tre lande.

Jeg vil ønske god arbejdslyst til værkets kunstnere: Hansina Iversen fra Færøerne, Jessie Kleemann fra Grønland og Gudrun Hasle fra Danmark.

Og fra regeringen og Folketinget vil jeg ønske Hendes Majestæt Dronningen et varmt tillykke med regeringsjubilæet!

* * *

Kære Dronning Margrethe.

Historien om Deres 50 års regeringstid er fortællingen om, hvem vi er som land og som folk. En drøm og et håb, vi er stolte af.

Opgaven og pligten fik De i arv. Men folkets kærlighed kan man ikke arve. Den er rettet mod den, De er.

Vi ser alle frem til september, hvor hele Danmark vil fejre vores Dronning med manér.

Men allerede i dag vil jeg tillade mig – på vegne af alle i Danmark – at ønske Deres Majestæt et dybtfølt tillykke og de bedste ønsker for fremtiden.

Kilde

stm.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Jubilæumstale, Kongehuset, Socialdemokratiet

Relateret

Henrik Dam Kristensens tale ved H.M. Dronningens 50-årsregeringsjubilæum
14. januar 2022

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mette-frederiksen-tale-ved-h-m-dronningens-50-aars-regeringsjubilaeum>